

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

EN SAMUEL DE L' OMBRA

¡Ay, Espanya, quins amichs, quins amichs que tens Espanyal...

Te fan veure que s' adormen y fent l' adormit tot passal...

¿QUÍ MANA A CA 'N RIBOT?

No hi ha que trencarse 'l cap: be pron que ho sabem qui mana, y ara s' ha posat en clar... ab mes claretat que may.

La política espanyola es com una partida de tresillo: l' espasa es lo primer trunfo, y l' espasa fa joch ab tots los colls.

Un dia l' espasa s' deya Espartero, s' deya O' Donnell, se deya Narvaez, se deya Prim, se deya Serrano.... Avuy se diu Martinez Campos.

Sucehia en altres temps que las espasas sabian contrapuntarse y s' armava tot sovint cada gresca que cantava 'l credo. Moltes vegades qui mes segura 's

creya tenir la partida rebia un codillo-moquillo que 'l deixava sech. Lo país ab tot aixó, cobrava las condicions, y de la reacció a la llibertat algo iba ganando....

Pero avuy, d' espasa no n' hi ha mes que una, y fa joch lo mateix ab las cartas blavas dels conservadors que ab las cartas rojas dels fusionistas. Aixó dels colors es un dir: al comensament de la partida encare hi havia cartas blavas y cartas rojas; pero al últim totas son iguals, no 's distingeixen las unas de las altres: son totas ellas confosas, greixosas, del color de la bruticia.

Y l' espasa se 'n aprofita.

Desde la botaritada de Sagunto l' espasa es un poder incommovible, suprem, supra-constitucional, superior a las lleys, árbitre absolut dels partits monárquichs.

L' espasa no acaudilla un sol partit, y airís no s'

osca. Altras que valian més y eran de millor tremp que l' actual, sent moderadas ó unisonistas ó progressistas y desenvainantse en pró de tal ó qual idea, de tal ó qual solució, s' inutilisavan tot sovint y a cada punt era precis portarlas al esmolet; pero l' espasa de Sagunto no segueix aquest perillós sistema. Tot lo que las altras tenian de francas, ella té de solapada.

No acaudilla, com deyam, un sol partit: prefereix manar sobre tots ells.... Lo seu lloch predilecte es la cunya del poder. Es la barra del ast, y quan se cansa d' aguantar lo gall dels conservadors, lo tira al foch, per ennastar tot seguit lo capó dels fusionistas.

Y tots li perdonan aqueixas trastadas en gracia dels serveys que un altre dia pot prestarlos.

Fusionistas y conservadors tenen fé cega en lo torn pacífich de las corassonadas.

Prou han mirat uns y altres, en distintes ocasions,

10138

CARA Y CREU

Per fèrse'ls seus, D. Arseni prou els voldria mimá...

Per ell la guerra pacífica es l'únic que 'ns pot salvá.

Y ells fan la guerra pacífica ab lo matxete á la mà,

l' incendi, la dinamita... ¡Vaja, aixó no pot aná!...

navegación en las aguas erizadas de escollos y de bajos.»

¡Quan dich jo que totas las cosas de Cuba de tan extranyas fan tornar mico al home de mes serenitat de judici!...

Aquí tenen unas ayguas favorables pels barcos que fan lo contrabando de guerra, y sumament perillosas pels barcos encarregats de vigilarlos.

Ab una mica més ens farán creure que 'ls bajos y escollos, quan veuen una embarcació contrabandista s'ajupan, y al presentarse un barco espanyol tornan á aixecar l'esquena.

Al bisbe protestant Littlejon encarregat de benehir la boda del Duch de Marlborough ab la ricatxa Vanderbilt, li donarán per aquest servey la suma de 7,500 duros.

No faltarà bisbe que al tenir notícia de aquesta xifra, exclami:

—Si 'ns asseguraven uns quants casaments de aquest calibre cada any, quants de nosaltres canviariam ab gust la mitra per la xistera dels bisbes protestants!...

Una frase del Imparcial:

«Avuy per avuy més que un altre general per aquest govern, hi cabria un altre govern per aqueix general.»

No hi ha que donarhi voltes la frase es justa y certera... ¡Ay Antón, quina manera de cantarte las absoltas!

que 'm van hu que cada hu quart quart-tres quart als carlinots... ab la qüestió estudiantil. —¿Y tú no quart-tres-segon porque ho fés?

—No. —Perque algú 'ls hi aixafa mes lo dos.

ENDAVINALLA

So fet del oli y del vi; canto; no menjo ni hech; y 't dich que cantant finet te dono gust de senti.

LLUIS ABOYÁS.

CONVERSA

—Bon dia tingui: ¿que no hi es la senyoreta Ramona? —Si senyor: está regant al jardí. —¿Y 'l seu papá que hi fora? —No: 'l seu papá es á viatge. —¿No sab ahont ha anat? —Home, búsqiho: ara mateix ho acabo de dir.

JAUMET DE T.

ROMBO

Primera ratlla vertical y horizontal: consonant.—Segona: als barcos n' hi ha.—Tercera: menja de caball.—Quarta: nom de dona.—Quinta: eyna de manyá.—Sexta: nom de dona.—Séptima: vocal.

PERE PRATS Y VILA.

ENDEVINALLAS

XARADA

—¿Que no hu-dos tersa-quarta? —No que vall veure la To,

CEROGLIFICH

VISTA

I Llengua

EMILIO SUÑÉ.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans U. T., Soch de Bagé, J. Santpere, M. M. Nen de M., Salvador Portas, Escolá Vilaf anqui, J. Costa y Pomés, J. Saverilo, J. Violetas B., A. A. R., Daniel Kosa, Mata-Capellans, Nicodemus, Un jove de Tárrega, Ll. V. y C., Enrich Vilá, A. T. Iop, Un Esquellot, Muray sense orella, I. Cané, A. P. G. P. T., J. Sallent, Pere Jan, P. Llasc, G. Ián per tot, Un X noxnet y Ramon Orci.—Lo que 'ns envian aquesta setmana no ja per casa.

Ciudadans Joanet X-rami, Leuma M., H. Vilá M., Rafel Butllari, J. Soler, Andreu del Conills, Jumerá, Pepet Panxeta, Pere del Prat, Pere Prats Vila, D. Miserachs V., F. N. (Noy de Lleyda) y M. Coll.—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Lope de Pega: No 'ns agrada prou.—Dr. Tranquil: Es suix.—J. C. (a) Una víctima: Queda complascut.—Sanch de Cargol: Ho trobém poch espontáneo.—Amacéo Bertrán: Está ple de defectes.—Manel de Peñ: rubia: S' acomoda poch á la indole dels period chs.—A. de Morgas: Ha fet tart.—J. Muats: No podem aprofi ar res.—Mr. Eugon: Varem rebreho quan ja no hi havia temps d' aprofitarne res.—Joan Vilaseca: Idem, pero ho guardarém.—Jap: t de l' O ga: Está bé.—Quimet: Segurament deuria traspaperarse, porque no la trobém.—M. Capellans: No es profitable dadas sas dimensiones excess vas.—Ramon Masip: Varem rebre 'ls pensamientos: estan molt bé, com to's los que ha enviat fins ara.—J. Negre y Farigola: N' aprofitarém algo.—Isart Bula: Es fluix.—Bernat Leguleyo: Al article li falta sal, pebre y bona sombra.—J. Maczano y Font: Los d buixos no serveixen.—J. Anubla: Los pensamientos son molt gastats.—Murillo Almaden: La verificació es molt inco recta.—S. (Amposta). Las cartas han de venir firmadas y ab la firma, si es descoteguda, adverada pei cortresponsal.—F.á Spigol Será complascut.—C. Marj: Los versos son poch f cills y l' assun p'o molt gastat.—Jeph de Jespus: V. molt bé: gracias.—S. Bonavia: No 'ns acaba de agradar.—Pere del Prat: No podem complaure'l.—C. Sa omé: ¿Per qué no envia un altra cosa mes x-pej-n? Si vosté mateix reconeix que 'l lec or ha de acabar fent bada ls ¿á qué insertarho?

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—BARCELONA